

Dla kobiet diagnoza raka piersi jest momentem zwrotnym, wpływającym na zdrowie i życie zawodowe. Chociaż 44% kobiet decyduje się utrzymać aktywność zawodową w trakcie leczenia, to ich główne motywacje są różne: 28% z tej grupy chce funkcjonować tak, jak przed chorobą, a 20% kieruje się aspektami finansowymi. Wyniki badania społecznego przeprowadzonego przez PARS przedstawiają różne czynniki skłaniające kobiety do kontynuowania lub rezygnacji z aktywności zawodowej w trakcie leczenia onkologicznego. Czego dokładnie dowiadujemy się z badania?

Badanie „Świadomość i doświadczenia pacjentek w zakresie leczenia raka piersi”, zostało zrealizowane na zlecenie stowarzyszenia PARS (Polskie Amazonki Ruch Społeczny) na grupie ponad 1000 kobiet. – *Badanie społeczne, obok szeregu warsztatów online, jest częścią akcji edukacyjnej #PołączONE, którą kierujemy do pacjentek z rakiem piersi i ich bliskich. Naszym celem zawsze było budowanie świadomości na temat praw, możliwości leczenia oraz odpowiadanie potrzebom kobiet mierzących się z chorobą onkologiczną* – komentuje Elżbieta Kozik, prezeska zarządu PARS.

Respondentki odpowiedziały również na pytanie dotyczące aktywności zawodowej – czy pracowały, pracują lub zamierzają pracować w trakcie choroby oraz podzieliły się powodami podjętych decyzji. Czego możemy dowiedzieć się o aktywności zawodowej pacjentek od nich samych?

Nie tylko aspekty finansowe. Co motywowało pacjentki do pozostania aktywnymi zawodowo?

Leczenie raka piersi często wiąże się z koniecznością dłuższych przerw w pracy. Chemioterapia, radioterapia, a także zabiegi chirurgiczne mogą prowadzić do zmęczenia, skutków ubocznych oraz wymagają regularnych wizyt w placówkach medycznych. To wszystko wpływa na zdolność do pracy i wymaga dopasowanych rozwiązań, takich jak praca zdalna, elastyczne godziny pracy czy możliwość skorzystania z dłuższego zwolnienia lekarskiego. Pomimo tego, aż 44% pacjentek, które wzięły udział w badaniu społecznym, utrzymało aktywność zawodową. Osoby we wczesnym stadium choroby (11%) częściej kontynuowały pracę, z uwagi na lepsze samopoczucie. – *Rozwój medycyny i opieka koordynowana nad pacjentką z rakiem piersi sprawiają, że coraz częściej leczenie można dopasować do indywidualnych potrzeb pacjentki, w tym tych związanych z pracą zawodową. Skrócenie czasu pobytu w szpitalu do niezbędnego minimum, coraz więcej nowoczesnych opcji terapeutycznych i odpowiednie zarządzanie zdarzeniami niepożądanymi związanymi z leczeniem onkologicznym to aspekty, które wspierają kobiety pozostające aktywnymi zawodowo* – mówi Elżbieta Kozik, prezeska zarządu PARS.

Oprócz chęci prowadzenia życia sprzed diagnozy oraz kwestii finansowych, istotnymi czynnikami determinującymi decyzję o zachowaniu zatrudnienia były, m.in. odwrócenie uwagi od choroby (19%) oraz chęć przebywania wśród ludzi (14%). Ważne znaczenie odgrywało również dobre samopoczucie i siła do podjęcia pracy – 6% badanych uzasadniło w ten sposób swoje aktywne zaangażowanie zawodowe.

– *Cieszę się, że dzięki przeprowadzeniu badania społecznego, mieliśmy szansę poznać motywacje pacjentek chorujących na raka piersi do utrzymania lub przerywania aktywności zawodowych. Badanie pokazało, że dla wielu kobiet, praca jest jednym z elementów pomagających w utrzymaniu równowagi psychicznej i emocjonalnej. Nie tylko poprzez spełnienie potrzeby codziennego kontaktu z ludźmi, ale również zachowania rutyny. Ważnym czynnikiem decydującym o kontynuowaniu pracy w tym wymagającym czasie są także finanse - zatrudnienie zapewnia nie tylko stabilność, ale i dostęp do ubezpieczenia zdrowotnego. Wyniki badania i wynikająca z nich lepsza znajomość potrzeb, pomogą nam jeszcze lepiej planować kolejne inicjatywy na rzecz pacjentek* – dodaje Elżbieta Kozik, prezeska zarządu PARS.

Dlaczego pacjentki decydowały się na rezygnację z pracy?

Badanie pokazało, że 56% kobiet w trakcie leczenia onkologicznego zrezygnowało z aktywności zawodowej. Kierowały nimi różne motywacje. Wśród aktywnych zawodowo pacjentek, aż 43% wskazało jako główny powód przerwania pracy czynniki związane ze złą kondycją fizyczną. Uszczegóławiając: 24% podawało osłabienie organizmu spowodowane przyjmowaniem chemii, 11% ogólne złe samopoczucie, a 8% chciało skupić się na leczeniu.

Fundamentalną rolę w podjęciu decyzji o aktywności zawodowej odgrywały także czynniki zewnętrzne, takie jak środowisko i charakter pracy oraz zobowiązania rodzinne. Z uwagi na pierwszy przypadek, z pracy zrezygnowało 13% kobiet będących w trakcie leczenia raka piersi. Z kolei obowiązki rodzicielskie były powodem podanym przez 4% badanych. Te wyniki pokazują, jak ważne jest tworzenie środowiska wspierającego kobiety w procesie powrotu do zdrowia, a także prowadzenie kampanii świadomościowych - zarówno tych skierowanych do najbliższych, jak i pracodawców.

Zachowanie aktywności zawodowej przez kobiety w trakcie i po terapii onkologicznej raka piersi jest procesem wymagającym szczególnej uwagi i wsparcia. Kluczowym aspektem jest tutaj podejście holistyczne, które z równą troską odnosi się zarówno do potrzeb zdrowotnych, jak i zawodowych pacjentek. Ważne jest, aby kobiety mogły podejmować decyzje dotyczące swojej kariery zawodowej, kierując się przede wszystkim własnymi potrzebami i odczuciami. W tym przypadku wsparcie ze strony pracodawców, rodzin i specjalistów zdrowia może okazać się nieocenione.

Na stronie centrumkryzysowe.org.pl lub pod nr tel. 22 105 55 30, otrzymać można najważniejsze informacje dla pacjentek z rakiem piersi i ich bliskich. Dodatkowo znaleźć tam można praktyczne informacje dotyczące spraw związanych z życiem zawodowym i zatrudnieniem, m.in. sekcję pytań i odpowiedzi nt. wsparcia socjalnego. Sprawdzonym źródłem wiedzy na temat raka piersi jest także strona kampanii Wylecz Raka HER2+ www.wyleczrakapiersi.pl.

Źródło: IP